

(433) “गोम उपलेपने” (X-चुरादि:-1877. सक. सेट्. उभ.) अदन्तः ।

गोमकः-मिका,

जुगोमयिषकः-षिका ;

गोमयिता-त्री,

जुगोमयिषिता-त्री ;

गोमयन्-न्ती,

जुगोमयिषन्-न्ती ;

गोमयिष्यन्-न्ती-ती,

जुगोमयिष्यन्-न्ती-ती ;

गोमयमानः,

जुगोमयिषमाणः ;

गोमयिष्यमाणः,

जुगोमयिष्यमाणः ;

¹गोन्-गोमौ-गोमः ;

जुगोमयिषितः-तवान् ;

^Aगोमितस्-तः-तवान्,

जुगोमयिषुः ;

गोमः,

जुगोमयिषितव्यम् ;

गोमयितव्यम्,

जुगोमयिषणीयम् ;

²प्रगोमनीयम्-प्रगोमणीयम्,

जुगोमयिष्यम् ;

गोम्यम्,

—

ईषद्गोमः-दुर्गोमः-सुगोमः ;

जुगोमयिष्यमाणः ;

गोम्यमानः,

जुगोमयिषः ;

गोमः,

जुगोमयिषितुम् ;

गोमयितुम्,

जुगोमयिषा ;

गोमना,

जुगोमयिषणम् ;

गोमनम्,

जुगोमयिषित्वा ;

गोमयित्वा,

सञ्जुगोमयिष्य ;

सङ्गोम्य,

जुगोमयिषम् २ ;

गोमम् २,

जुगोमयिषित्वा २ ;

गोमयित्वा २,

³गोमयम्.

1. ‘मो नो धातोः’ (8-2-64) इति पदान्ते मकारस्य नकारः ।
2. ‘शेषे विभाषाऽकखादावषान्त उपदेशे’ (8-4-18) इति गत्वविकल्पः ।
3. ‘गोमयम् प्रकृतिप्रत्ययविभागस्य काल्पनिकत्वात् कस्मिंश्चित् काले गोमाद् गोमयसिद्धिः । अद्यत्वे तु ‘गोश्च पुरीषे’ (4-3-145) इति मयद् । एवं कुमारदावतुमन्तव्यम् ।’ इति क्षीरतरङ्गिणी । [धा. का. 3-55.]
- A. ‘तं क्षोटितौजसमगोमितभूमिबद्धं [न्धं] शत्रौ कुमारयति मारयतोऽप्रसेनम् ॥’